

stave imeti hasen, mora vedeti, pri katerih prirodninskih škodah se sme na to postaviti upirati. Take škode so namreč dvojne vrste in sicer: 1. take, po katerih se zemljiščna dača brez-pogojno odpisati mora in 2. take, po katerih se zemljiščna dača odpisati more, ako namreč oblastnija precejšnjo škodo konstatuje.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 8. avgusta v Poličanah (za svinje.) Dne 10. avgusta v Brežicah, pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Radgoni, v Črmožišah, v Slov. Gradci. Dne 12. avgusta pri sv. Juriji v slov. gor., v Veržejah. Dne 14. avgusta na Ptujski gori in pri M. D. v Puščavi.

Dopisi.

Iz Maribora. (Vspehi Cecilijinega društva za lavantsko vladikovino.) Cecilijino društvo za lavantsko vladikovino, katero je z zadnjim občnim zborom dne 28. dec. 1890 zopet oživel, vrlo napreduje in upati je, da naša vladikovina ne bode zaostala za drugimi, kjer so že toliko storili za povzdigo žalibog povsod manj ali več zanemarjenega cerkvenega petja. Hvala Bogu, razvita je že zastava sv. Cecilije tudi pri nas, in branili jo bomo, da si skoro osamljeni, v vséh slučajih. Za sedaj je nadebuden začetek storjen, se ve, da samo le v Mariboru, v središču naše vladikovine. Tajnik in pevovodja našega društva je zbral okoli sebe nad 60 pevcev in pevk, katere je 5 do 6 ur na teden v petji poučeval. Gospe, gospodične in gospodje so z največjim navdušenjem in s čudovito vstrajnostjo obiskovali pevske vaje; zato pa so se tudi dosegli vspehi, kakoršnjih nijedno pevsko društvo v Mariboru do zdaj ni doseglo. Se ve, da ne smemo pozabiti, da naše društvo stoji na strogo cerkveni podlagi — od tod izvira tudi očividni blagoslov Božji, kateri ga je do sedaj spremljal — kljubu vsem zaprekam in predsodkom do delovanja komaj oživljenega društva. Društveni zbor je prvič javno v stolnici ob velikonočnih praznikih nastopil. Pel je vse liturgično, strogo se ravna po cerkvenih določbah gledé cerkvenega petja. Vse je bilo navdušeno za pravo cerkveno petje, in ni bilo človeka, kateri bi se drznil trditi, da je Cecilijino petje dolgočasno, pač pa se je vse strinjalo v tem, da ni le umetno, temveč tudi nezmerno lepo! Pel je zbor za tem še 5 krat pri pontifikalnih mašah. Tekom meseca majnika je dan za dnevom okoli 30 gospá in gospodičin Marijo proslavljalo s krasnimi Marijinimi pesmami slovečega cerkvenega skladatelja E. Nikela. Poleg tega je tajnik društveni blizo 30 dečkov 2 uri na teden, in 20 deklic 2 uri na teden poučeval v petji. (Dalje prih.)

Iz Ptuj. („Slov. pevsko društvo“.) Odbor tega društva sklenil je v svojih dveh zad-

njih sejah definitivno, da odpade letošnji veliki koncert, akoprav so že vse priprave za-nj končane. Od mnogo merodajnih strani izrazilo se je namreč želja, da naj koncert odpade, ker so društva, ki bi sicer pri našem koncertu rada sodelovala, zaobvezana udeležiti se razstave v Pragi in Zagrebu, potem pa še mnogo družih svečanosti na Slovenskem. Umevno je, da potuje tudi mnogo druge gospode iz teh uzrokov in tako bi ne mogla udeležba pri našem koncertu biti tako sijajna, kakor je želeti in uspeh bi bil veliko manji nego troški, ki ob tej priliki nastanejo. Že najeta vojaška godba odstopila je veledušno, ne da bi zahotevala odškodnine. Razposlane note naj blagovolijo slavna društva in cenjeni člani hraniti za prihodnji naš velik koncert v bodočem letu. Namesto „velikega koncerta“ priredili bodo pevci „Slov. peska društva“ iz Ptuj, Maribora, Ormoža, Ljutomera in družih bližnjih krajev koncert v Ptujem „Narodnem domu“, ob kojem se bodo vršile tudi volitve predsednika in novega odbora.

Iz Gotovelj. (Pojasnilo.) Kdo pozna človeka, ki vsem povsod ustreza? Tako tudi dopisnik v dopisu „od Savinje“ v štev. 30 Vašega cenjenega lista z dne 23. julija t. l. ni za vse dovoljno svojih stavkov zapisal. Uverjen sem, da mi pusti slavno uredništvo rado prostora v pojasnilo, da se nekaterim po omenjenem dopisu odvzeta čast in dobro ime zopet povrne. Prav lepo začenja gosp. dopisnik z letino, o toči in narodnem prebujanju ob Savinji, posebno občine Gotovelj. V svojej navdušenosti do zares hvale vrednih Gotoveljskih fantov pozabi, da se tudi razumni možje radi vdeležujejo zborovanj raznih društev. Tako na primer pri zborovanju sl. podružnice sv. Cirila in Metoda v Žalcu videli smo poleg vrlih mladeničev tudi precejšnje število Gotoveljskih gospodarjev, med njimi tudi našega obče spoštovanega župana. Res so, kakor dopisnik dalje piše, Gotoveljski mladeniči ustanovili kmetijsko društvo, a pozabiti vendar ne smemo, da se za društvo zanimajo že tudi možje, katerih ima naše društvo „Kmetovalec“ že mnogo v svojem imeniku znamenitih. Prehudo pa se je naš gospod dopisnik v svojem dopisu zaletel v občinski zastop in posebej še v župana. Zares pomilovanja vredna je naša domovina, ker se še naš mili jezik tako rad potiska v govoru in pisavi v najzadnji kot, med tem, ko se tuji nam vsiljeni šopiri na prvih prostorih. In res tudi pri našem občinskem zastopu se je pred leti enako godilo. Kakor pa sem prepričan, spremenilo se je pri nas o tem že precej; kar se tiče domačih reči, piše se, kolikor mogoče, že v domačem jeziku. Občinski pečat je še tuj. Do višjih oblasti piše se tudi nemški. A vse to upam, da se bo sčasoma po modrem vladanju občinskega zastopa